

[Indenrigsministeren.]

sættelse, om man vilde tage op, og jeg er vidende om, at man har taget det op, og at man i Øjeblikket arbejder med et Forslag, som sandsynligvis vil kunne sendes til Ministeriet i Løbet af meget kort Tid og derefter snarest muligt fremsættes her. Det, man tænker sig — jeg røber vist ikke nogen Hemmelighed ved at nævne Hovedlinierne —, er at lade Ordningen saa nogenlunde følge den Ordning, der gælder for almindeligt statsstøttet Byggeri. Man ser imidlertid meget vel Vanskelighederne her, som ligger i at faa Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan. Og her er man — ved jeg — inde paa en Tanke, som jeg i og for sig synes er rigtig, nemlig at der kunde blive Tale om en vis Stats- og Kommunegaranti for den yderste Del af disse Laan. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal, men blot sige, at jeg tror, der er knyttet en meget betydelig Interesse til Løsningen af dette Problem. Naturligvis maa man fra Ministeriets Side, fra det offentlige Side i det hele taget, sikre sig ubetinget, at de Materialer, der bruges, er af den rette Kvalitet, og at de Opførelsesmetoder, der anvendes, er fuldt ud forsvarlige, og saa maa man jo ogsaa sikre sig, hvis f. Eks. Bygningsautoriteterne giver disse Huse 40-aarig Byggeattest, at Laanene afdrages inden for denne Periode.

Jeg skal ikke sige meget mere, men blot lige nævne det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard var inde paa, og som han har omtalt før, nemlig — saaledes maa jeg forstaa det ærede Medlem —, hvorvidt man skulde forbeholde Materialerne for det statsstøttede Byggeri og være mindre gavmild, havde jeg nær sagt, over for det private Byggeri. Som jeg sagde det forleden Dag, er det efter min Mening saaledes, at Vanskelighederne er saa store, at alle gode Kræfter maa sættes ind for at lindre Bolignøden, det vil sige for at skaffe Boliger, og i den Forbindelse kan jeg for min Part ikke se, at man har Raad til at se bort fra den Indsats, som det private Byggeri udøver. Jeg sagde ogsaa forleden Dag, at det er muligt, der er private Bygherrer, som udnytter den øjeblikkelige Situation. Jeg har været opmærksom derpaa og vil stadig være opmærksom derpaa og faa det undersøgt, og viser det sig at være rigtigt, da maa man paa den ene eller den anden Maade — jeg kan ikke se hvilken, saa langt er jeg ikke kommet i mine Overvejelser — søge at skride ind derimod, men stadig væk paa en saadan Maade, at det er klogt og rigtigt og godt for

en Privatmand at bygge Huse. (Det er jo saadan — det nævnte jeg ogsaa forleden —, at ca. Halvdelen af det Byggeri, der foregaar i Øjeblikket, er sat i Gang af private, og de $\frac{2}{3}$ deraf er sat i Gang uden Statsstøtte. Jeg mener simpelt hen ikke i den Stilling, jeg staar i i Øjeblikket, at have Raad til — rent bortset fra mine principielle Betragtninger, som det ærede Medlem jo godt kender — at se bort fra den Indsats, der her udøves.

Hvis jeg skulde samle det, jeg her har sagt, det, man fra Indenrigsministeriets og min Side ønsker at fremhæve — og jeg tør sige, at der i den Henseende ikke er nogen Divergens mellem mig og de øvrige Medlemmer af Regeringen, specielt Handelsministeren —, vilde jeg sige, at vi naturligvis maa gøre, hvad gøres kan, for at faa flest mulige Materialer ind i Landet, at vi videre maa gøre, hvad gøres kan, for at faa den størst mulige Udnyttelse af de hjemlige Muligheder, og at man endelig maa søge den mest praktiske Ordning til en fornuftig Udnyttelse af de forhaandenværende Materialer.

Ordføreren for Forespørgerne (Fr. Dalgaard): Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den meget positive Besvarelse af min Forespørgsel. Jeg er ikke paa alle Punkter tilfreds med den, hvad jeg senere skal komme ind paa, men jeg anerkender Ministerens positive Indstilling over for det alvorlige Spørgsmaal, som er rejst her.

Jeg vil gerne med det samme angaaende Forespørgselsens Fremsættelse her i Rigsdagen sige, at selv om jeg som Medlem af Indenrigsministeriets Boligudvalg hos Formanden kunde faa at vide, hvordan den højtærede Minister var indstillet, saa er det jo ikke nok, for det er et Spørgsmaal, som hele Befolkningen har Krav paa at faa besvaret. Det er glædeligt at høre, at Sagen med Indenrigsministeriets Anbefaling allerede er gaaet til Handelsministeriet, og jeg haaber, man undtagelsesvis i Handelsministeriet vil tage sig hurtigt af en Sag.

Angaaende Materialesituationen er jeg enig med den højtærede Indenrigsminister i hans Bedømmelse af Tallene for Boligbyggeriet og dets Andel i Importen. Jeg er glad for den positive Udtalelse om, at man vil søge at sikre, at den indenlandske Hugst bliver større, og at en Del af den indenlandske Hugst bliver klausuleret paa samme Maade, som de 60 pCt. af Importen er blevet det. Men jeg vil meget gerne have, at man, saavel i Indenrigsministeriet som i Handelsministeriet, ser nøje paa Klausuleringsprocenten. Jeg tror nemlig, at de